

มารยาทของการปฏิวัติในศาสนาอิสลาม

﴿آداب الجهاد في الإسلام﴾

[ไทย - Thai - تايلاندي]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัต-ตุวัยญีรีย

แปลโดย : ยูซุฟ อนู บักอู

ผู้ตรวจทาน : อัสรัน นียมเดชา

ที่มา : มุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿آداب الجهاد في الإسلام﴾

« باللغة التايلاندية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: يوسف أبوبكر

مراجعة: عصران إبراهيم

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2009 - 1430

islamhouse.com

มารยาทของการปฏิฮาดในศาสนาอิสลาม

มารยาทบางประการของการปฏิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์

ห้ามมิให้คดโกงหรือผิดสัญญา ห้ามฆ่าสตรี เด็ก คนชรา นักพรตนักบวช ตราบใดที่พวกเขาไม่มีส่วนในการต่อสู้ หากพวกเขาต่อสู้หรือมีส่วนในการยุยงส่งเสริม หรืออยู่เบื้องหลังการวางแผนในการทำสงคราม

ส่วนหนึ่งจากมารยาทของการปฏิฮาดให้ห่างไกลจากการล่าพองตน หยิ่งยโสโอหัง ใช้อวดไม่คาดหวังที่จะเผชิญหน้ากับศัตรู และไม่ใช่ไฟทำร้ายมนุษย์และสัตว์

นำเสนออิสลามให้แก่ศัตรูคู่ศึก หากพวกเขาปฏิเสธให้จ่ายส่วย หากพวกเขาปฏิเสธอีกอนุญาตให้ทำการสู้รบกับพวกเขาได้

ให้มีความอดทน มีความบริสุทธิ์ใจ ออกจากการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ และขออภัยให้ได้รับชัยชนะและได้รับการช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ เช่นดุอาอ์ที่ว่า

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، وَمُجْرِي السَّحَابِ، وَهَازِمَ الْأَحْزَابِ، اهْزِمْهُمْ
وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ». متفق عليه

ความว่า “โอ้ผู้ที่ประทานคัมภีร์ ผู้ที่เคลื่อนย้ายก้อนเมฆ และผู้ที่ทำให้ออกทัพต่างๆ พ่ายแพ้ จงทำให้พวกเขาพ่ายแพ้และช่วยเหลือให้พวกเรามีชัยชนะเหนือพวกเขา” (บันทึกโดยบุคอริยหมายเลขหะดีษ 2966 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1742)

สิ่งที่มุสลิมควรกล่าวเมื่อมีความหวาดกลัวต่อศัตรู

เมื่อมุสลิมเกิดอาการหวาดกลัวต่อศัตรู ให้กล่าวดุอาอดังต่อไปนี้

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي حُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»
أخرجه أحمد وأبو داود

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์แท้จริงเราขอให้พระองค์ทำลายพวกเขา และเราขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายของพวกเขา” (บันทึกโดยอบูดาวูด หมายเลขหะดีษ 1037, อะหมัด หมายเลขหะดีษ 19958)

บทบาทของผู้นำในการปฏิฮาด

จำเป็นที่ผู้นำหรือผู้ที่ทำหน้าที่แทนผู้นำต้องทำการจัดเตรียมกำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ขณะเคลื่อนกำลังพลเข้าหาศัตรู ห้ามไม่ให้ละทิ้งกัน ห้ามทำให้เกิดความหวาดกลัว ห้ามผู้ที่ไม่มีประโยชน์ต่อการทำปฏิฮาด ไม่ขอความช่วยเหลือต่อบรรดาผู้ปฏิเสธยกเว้นในกรณีที่มี

ความจำเป็น จัดเตรียมเสบียง เคลื่อนกำลังพลด้วยความสงบและเป็นระเบียบ จัดหาที่พำนัก
อย่างดีที่สุด ห้ามทหารทำความเสื่อมเสียและฝ่าฝืน และพูดกระตุ้นให้จิตใจพวกเขาเข้มแข็งและมี
ความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการให้ได้ตายชะฮีด

กำชับให้พวกเขามีความอดทนและให้ตรวจสอบ จัดแบ่งกำลังพล แต่งตั้งผู้ที่มีความ
ชำนาญเรื่องเส้นทางและยามผู้คอยตรวจการ จัดผู้คอยสอดแนมศัตรู และให้แบ่งทรัพย์สินชดถนแก่
บรรดาทหาร เช่น ให้หนึ่งในสี่หลังจากแบ่งหนึ่งในห้าตอนขาไป และให้หนึ่งในสามหลังจากแบ่ง
หนึ่งในห้าในตอนขากลับ และให้ปรึกษาหารือในเรื่องการญิฮาดกับนักวิชาการด้านศาสนาและนัก
คิดนักวิเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

สิ่งจำเป็นต่อบรรดานักรบในหนทางของอัลลอฮ์

จำเป็นที่ทหารต้องเชื่อฟังผู้นำหรือผู้ที่เป็นตัวแทนในสิ่งที่ไม่เป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์
ให้มีความอดทนยืนหยัดพร้อมกัน ผู้นำ ไม่อนุญาตให้ทำการสู้รบนอกจากได้รับการคำสั่งจากผู้นำ
เสียก่อน ยกเว้นในกรณีที่มีศัตรูจู่โจมฉุกเฉินกลัวว่าจะเกิดอันตรายขึ้นกับพวกเขาตั้งนั้นเป็นความ
จำเป็นที่พวกเขาจะต้องป้องกันตัวเอง หากฝ่ายผู้ปฏิเสธเรียกร้องสู่การเผชิญหน้าให้เลือกผู้ที่เขา
รู้ว่ามี ความเข้มแข็ง มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวในด้านการต่อสู้โดยการอนุมัติจากผู้นำ และผู้
ที่ออกต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์แล้วเขาได้เสียชีวิตด้วยกับอาวุธของเขาเอง เขาจะได้รับตอบแทนผล
บุญถึงสองเท่า

หุกุม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับการใช้กลวงในการทำญิฮาด

เมื่อผู้นำมีความประสงค์จะทำสงคราม ตัวอย่างเช่น เขาต้องการจะทำสงครามกับ
ประเทศหนึ่งหรือเผ่าหนึ่งที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือ เป็นที่อนุญาตให้เขาแสดงว่าต้องการจะเคลื่อน
กำลังพลไปทางตอนใต้ในกรณีนี้เป็นต้น เพราะการทำสงครามคือกลวง

การกระทำลักษณะเช่นนี้มีประโยชน์ 2 ประการ

ประการที่ 1 ความสูญเสียที่เกิดจากชีวิตและทรัพย์สินของทั้งสองฝ่ายจะลดน้อย ดังนั้น
ความเมตตาปรานีจะเข้ามาแทนที่ความโหดเหี้ยม

ประการที่ 2 เป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่กองทัพมุสลิม ไม่ว่าจะป็นด้านกำลังพล
หรือเสบียงสำหรับทำสงคราม ซึ่งไม่เป็นการเพียงพอในการทำสงครามด้วยการใช้กลวงเพียง
อย่างเดียว

عن كعب رضي الله عنه قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَلَمًا يُرِيدُ غَزْوَةً
يَغْزُوهَا إِلَّا وَرَى بِغَيْرِهَا. متفق عليه

จากกะอูบ์ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ปรากฏว่่าท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์
ฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เมื่อต้องการที่จะทำสงคราม ท่านจะปิดบังด้วยกับสิ่งอื่น

นอกเหนือจากนั้น” (บันทึกโดยบุคอรีฯ หมายเลขหะดีษ 2948 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 2769)

เวลาทำสงคราม

عن النعمان بن مقرن رضي الله عنه قال: شهدت رسول الله ﷺ إذا لم يُقاتل من أول النهار آخر القتال حتى تزول الشمس، وتهب الرياح، وينزل التصر. أخرجه أبو داود والترمذي

จากอันนุอุมาน บิน มุก็อรริน เราะะฎิยัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ฉัั้นเห็นท่านรอฮูลูลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม หากไม่ทำการต่อสู้ในตอนแรกขงกลางวัน ก็จะไม่เลื่อนการต่อสู้ออกไปกระทั่งดวงอาทิตย์คล้อย และมีลมพัด และการช่วยเหลือจากอัลลอฮุจะถูประทานลงมา” (บันทึกโดย อับูดาวูด หมายเลขหะดีษ 2655 , อัตติรมิซีย หมายเลขหะดีษ 1613)

เมื่อศัตรูเข้าบุกโจมตีมุสลิมหรือถูกลวงละเมิด ดังนั้นจำเป็นแก่เขาจะต้องได้ตอบและจะต้องป้องกันไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาใด

เมื่อไหร่อัลลอฮุจะทรงประทานความช่วยเหลือ?

อัลลอฮุได้ลิขิตชัยชนะให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงรักด้วยพระองค์เอง แต่ทว่าพระองค์ได้เชื่อมโยงการให้ได้รับชัยชนะด้วยกับปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การศรัทธาอย่างแท้จริงเกิดขึ้นในหัวใจของบรรดามุญาฮิดีนอย่างสมบูรณ์เต็มเปี่ยม

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الرؤم/47]

ความว่่า “และหน้าที่ของเราคือการช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา” (อ์รรูม 47)

2. รักษาองค์ประกอบต่างๆ ของการศรัทธา โดยการปฏิบัติคุณงามความดีในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [الذِّينَ 40]
﴿إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ الْأُمُورِ﴾ [الحج/41-42]

ความว่่า “และแน่นอนอัลลอฮุ จะทรงช่วยเหลือผู้ที่สนับสนุนศาสนาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮุเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเดชานุภาพอย่างแท้จริง บรรดาผู้ที่เราให้พวกเขามีอำนาจในแผ่นดิน คือบรรดาผู้ที่ดำรงการละหมาด และ

บริจาจาคะกาตและใช้กันให้กระทำความดี และห้ามปรามกันให้ละเว้นความชั่ว และนั่นปลายของกิจการทั้งหลายย่อมกลับไปหาอัลลอฮฺ” (อัลฮัจญ์ : 40-41)

3. เตรียมพร้อมอาวุธยุทธโศปกรณ์อย่างเต็มความสามารถ

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ﴾

بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ ﴿[الأَنْفَال/٦٠]

ความว่า “และพวกเจ้าจงเตรียมไว้สำหรับ (ป้องกัน) พวกเขา สิ่งที่พวกเจ้าสามารถอันได้แก่กำลังอย่างหนึ่งอย่างใดและการผูกม้าไว้ โดยที่พวกเจ้าจะทำให้ศัตรูของอัลลอฮฺ และศัตรูของพวกเจ้าหวั่นเกรงด้วยสิ่งนั้น” (อัลอินฟาล : 60)

4. ใช้ความพยายาม ท่วมเท อย่างสุดความสามารถ

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

[العنكبوت/٦٩]

ความว่า “และบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของเรา แน่نونเราจะชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาสู่ทางของเรา และแท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่กระทำความดี” (อัลอังกะบุต : 69)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ

تُفْلِحُونَ ﴿[الأَنْفَال/٤٥] وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَنفَشَلُوا وَيَذْهَبَ بِرِيحِكُمْ ءَوَاصِرُوا

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿[الأَنْفَال/٤٦-٤٥]

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายเมื่อพวกเจ้าเผชิญหน้ากับศัตรูกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็จงยืนหยัดเถิด และจงรำลึกถึงอัลลอฮฺมากๆ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ และจงเชื่อฟังอัลลอฮฺและรอสูลของพระองค์เถิด และจงอย่าขัดแย้งกันจะทำให้พวกเจ้าย่อท้อและทำให้ความเข้มแข็งของพวกเจ้าหมดไป และจงอดทนเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอยู่พร้อมกับบรรดาผู้ที่อดทน” (อัลอินฟาล : 45-46)

ด้วยกับปัจจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวมาจะทำให้อัลลอฮฺอยู่พร้อมกับพวกเขา และจะประทานความช่วยเหลือให้แก่พวกเขา ดังที่พระองค์เคยประทานให้แก่บรรดาศาสนทูตทั้งหลาย และเสมือน

ที่ท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม พร้อมกับบรรดาศอฮาบะฮ์ได้รับในสมรภูมิต่างๆ

ผลที่ได้รับจากการเชื่อมั่นและการอดทนในการปฏิบัติงาน

เมื่อมุสลิมดำรงตนอยู่บนหนทางแห่งสัจธรรม การดำรงตนของเขาด้วยกับอัลลอฮ์และเพื่ออัลลอฮ์ ไม่มีสิ่งใดมาทำอะไรแก่เขาได้ ไม่ว่าจะในชั้นฟ้า หรือแผ่นดิน แน่นอนอัลลอฮ์เป็นที่เพียงพอสำหรับเขา เพราะบ่าวคนหนึ่งจะถูกทำให้ทำงานทั้งสามประการหรือไม่ก็ส่วนหนึ่งส่วนใดของการทำงานบกพร่อง

ดังนั้นผู้ที่ดำรงตนอยู่บนความเท็จเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ หากได้รับการช่วยเหลือแต่บั้นปลายของเขาไม่สวยงามและอยู่ในสภาพที่น่าตำหนิ ถูกทอดทิ้งเพิกเฉย

หากดำรงตนอยู่บนหนทางแห่งสัจธรรมแต่ไม่ได้ทำเพื่ออัลลอฮ์ หากทว่าทำเพื่อการได้รับคำสรรเสริญเยินยอจากผู้คน ลักษณะนี้เขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ เพราะว่าการช่วยเหลือจะเกิดกับผู้ที่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เพื่อเชิดชูคำดำรัสแห่งอัลลอฮ์ให้สูงส่ง หากเขาได้รับการช่วยเหลือก็เพราะด้วยกับความอดทนและด้วยกับสัจธรรม

ดังนั้นการอดทนจะได้รับการช่วยเหลือตลอดไป หากเขาเป็นผู้ที่อดทนดำรงตนอยู่บนสัจธรรมแน่อนบั้นปลายของเขาจะสวยงาม และหากเขาดำรงตนอยู่บนความมดเท็จบั้นปลายของเขาก็จะไม่มี ความสวยงาม อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا

يُوقِنُونَ ﴿٢٤﴾ [السجدة / ٢٤]

ความว่า “และเราได้จัดให้มีผู้นำจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตามคำบัญชาของเราในเมื่อพวกเขา มีความอดทน และพวกเขาเชื่อมั่นต่อสัญญาณต่างๆ ของเรา “ (อัลสัจญะฮ์: 24)

หุกุม (ข้อบัญญัติ) ว่าด้วยเรื่องการหนีสงคราม

เมื่อมีการเผชิญหน้ากันระหว่างสองทัพ ดังนั้นเป็นที่ต้องห้ามในการที่จะหนีสงคราม ยกเว้นสองกรณีเท่านั้น อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ

الْأَدْبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤَلِّمُ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا

إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ

الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ [الأنفال/ ١٥-١٦]

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา เคลื่อนทัพมา พวกเขาจึงอย่าหันหลังหนีพวกเขา และใครที่หันหลังของเขาหนีในวันนั้น ยกเว้นผู้ที่เปลี่ยนสถานที่เพื่อทำการสู้รบหรือผู้ที่ไปร่วมกับอีกกลุ่มหนึ่งเท่านั้น แน่แน่นอนเขาจะนำมาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป และที่อยู่ของเขานั้นคือญะฮันนัม และเป็นทีกลับไปทีเลวร้าย” (อัลอันฟาล : 15-16)

ความประเสริฐของการเสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

رُزُقُونَ ﴿١٦٩﴾ [آل عمران/169]

ความว่า “และเจ้าจงอย่าได้คิดเป็นอันขาดว่าบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์นั้นตายหาใช่เช่นนั้นไม่พวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขาในสภาพที่ได้รับปัจจัยยังชีพ” (อาลาอิมรอน : 169)

عن أنس رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: «مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا وَلَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهِيدُ يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ لِمَا يَرَى مِنَ الْكِرَامَةِ».
متفق عليه

2. จากอนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า “ไม่มีผู้ใดที่ได้เข้าสวนสวรรค์แล้วรักที่จะกลับมามีชีวิตในโลกดุนยาอีก โดยที่ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกมีให้แก่เขาอย่างพร้อมเพรียง นอกจากผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์มีความปรารถนาที่จะกลับมายังโลกดุนยาเพื่อที่จะให้ถูกฆ่าตายอีกสิบครั้ง เนื่องจากเกียรติยศที่เขาได้พบเห็น” (บันทึกโดยบุคอรัย หมายเลขหะดีษ 2817 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1877)

ความพิเศษ (กระรอมาด) ของผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์

ดวงวิญญาณของผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์จะอยู่ในท้องของนกสีเซียว มีแสงไฟหลายดวงแว่นติดกับบัลลังก์ของอัลลอฮ์ มันจะได้พักผ่อนอยู่ในสวนสวรรค์ตามที่ต้องการ สำหรับผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์มีคุณลักษณะพิเศษดังต่อไปนี้

عن المقدم رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّ لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ عَرْ وَجَلَّ خِصَالًا: يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دُفْعَةٍ مِنْ دَمِهِ، وَيُرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَيُحَلَّى عَلَيْهِ حُلَّةَ الْإِيمَانِ، وَيُزَوَّجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ زَوْجَةً

من الحور العين، وَيَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَيَأْمَنُ يَوْمَ الْقَزَعِ الْأَكْبَرِ،
وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةُ مِنْهُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا،
وَيُسَقَّعُ فِي سَبْعِينَ إِنْسَانًا مِنْ أَقَارِبِهِ». أَخْرَجَهُ سَعِيدُ بْنُ مَنْصُورٍ
وَالْبَيْهَقِيُّ فِي شَعْبِ الْإِيمَانِ

จากอัลมิกดาม เราะฮ์ฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าววว่า ท่านรอซูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะ
ลัยฮิ วะสัลลัม กล่าววว่า “แท้จริงสำหรับผู้เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮุมี
คุณลักษณะพิเศษต่างๆ ดังนี้ เขาจะได้รับการอภิบาลโทษตั้งแต่เลือดหยดแรก
หลัง เขาจะได้เห็นที่พำนักในสวนสวรรค์ เขาจะถูกประดับประดาด้วยกับ
เครื่องประดับแห่งอิมาน เขาจะได้แต่งงานกับหญิงสาวชาวสวรรค์ (ฮุรูนอัยน์)
72 คน เขาจะรอดพ้นจากการลงโทษในกุโบร เขาจะได้รับความปลอดภัยใน
วันที่น่าสะพรึงกลัวยิ่ง ศีรษะของเขาจะได้รับการสวมมงกุฎแห่งความร่วมมือที่
ทำจากอัญมณีซึ่งมีความดีกว่โลกดุนยาและสิ่งที่มีในโลกดุนยา และเขามี
สิทธิ์ที่จะขอผ่อนผันให้พี่น้องของเขาได้ 70 คน” (บันทึกโดยสะอิด บิน มัสนูร
หมายเลขหะดีษ 2562 และอัลบัยฮะกีเย ในหนังสือ ชุอะบุลอิมาน หมายเลข
หะดีษ 3949 ให้อุในอัลซิลลีละฮุ อัลศอฮียะฮุ หมายเลขหะดีษ 3213)

ผู้ที่ถูกทำให้เกิดบาดแผลซึ่งเป็นบาดแผลที่เกิดขึ้นจากการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮุ แม้
เพียงบาดแผลเดียว เขาจะฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮุโดยที่สีของมันเป็นสีแดง กลิ่นเป็นกลิ่น
น้ำหอม (มิสก) เขาจะถูกประทับตราว่าเป็นผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮุ และผู้ที่เสียชีวิตใน
หนทางของอัลลอฮุจะถูกปลงล้างความผิดทั้งหมดยกเว้นหนึ่งสิ่ง

หุกุม (ข้อบัญญัติ) ผู้ที่ตกอยู่ในวงล้อมเพียงคนเดียว

มุสลิมผู้ที่เกรงกลัวว่าจะตกเป็นเชลยศึกและไม่มีความสามารถที่จะต่อสู้กับศัตรูคู่ศึก
ดังนั้นท่อนุญาตให้เขายอมจำนนได้ หรือเขาอาจต่อสู้จนกระทั่งถูกฆ่าตายหรือไม่ก็จนได้รับชัยชนะ
ก็ได้

หุกุม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับผู้ที่บุกโจมตีศัตรูแต่เพียงผู้เดียว

ผู้ที่บุกโจมตีศัตรูหรือทำการโจมตีกองทัพของบรรดาผู้ปฏิเสธผู้รุกราน โดยมีเป้าหมายเพื่อขับ
ไล่ศัตรูและสร้างความหวาดกลัวให้เกิดขึ้นในหัวใจของพวกเขาโดยเฉพาะพวกเขาโดยเฉพาจะฮุดีเยผู้รุกราน
ต่อจากนั้นเขาถูกฆ่า เขาจะได้รับการตอบแทนเป็นผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮุที่ยืนหยัด
อดทน (อัซซุฮะดาอู อัลศอฮิบีน) เป็นผู้ที่ต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮุที่มีความจริงจัง (มูญาฮิดีน
อัลศอฮิดีน) เป็นวิธีการที่ลงทุนน้อยแต่สามารถทำอันตรายให้เกิดแก่ต่อศัตรูได้อย่างมาก

ประเภทของเชลยศึก

เชลยศึกสงครามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. ผู้หญิงและเด็ก เมื่อตกเป็นเชลยศึกจะอยู่ในฐานะทาส
2. ผู้ชายที่เป็นนักรบ ให้ผู้นำเป็นคนเลือกระหว่างปล่อยตัวโดยไม่มีเงื่อนไข ปล่อยตัวแต่มีเงื่อนไขต่อรอง ประหารชีวิต หรือให้เป็นทาส โดยพิจารณาตามผลประโยชน์ที่จะได้รับแก่มุสลิม

ความประเสริฐของการใช้จ่ายในหนทางของอัลลอฮ์

1. อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ
سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ
عَلِيمٌ﴾ [البقرة / 261].

ความว่า “อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น ดัง
อุปมาเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งงอกขึ้นเป็นเจ็ดรวงซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด
และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก และอัลลอฮ์เป็นผู้
ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้” (อัลบะกอเราะฮ์ : 261)

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: «مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ دَعَاهُ خَزَنَةُ الْجَنَّةِ كُلَّ خَزَنَةٍ بَابٍ: أَيُّ فُلٍ هَلُمَّ..»
متفق عليه

2. จากอบีฮุรัยเราะฮ์ เราะฮ์ฎียัลลอฮุ อันฮุ แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ
อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าววว่า “ผู้ใดที่ได้บริจาคแค่เพียงสองอย่างไปในหนทาง
ของอัลลอฮ์ ยามที่เฝ้าประตูสวรรค์ทุกบานต่างก็จะเรียกเขาว่า ขอเชิญเข้ามา
ทางประตูนี้...” (บันทึกโดยบุคอริฮ์ หมายเลขหะดีษ 2841 , มุสลิม หมายเลข
หะดีษ 1027)

ความประเสริฐของการที่ทำเป็อนุ่นและการถือศีลอดในหนทางของอัลลอฮ์

عن أبي عبيس رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ». أخرجه البخاري

1. จากอบีอะบัส เราะฮ์ฎียัลลอฮุ อันฮุ แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะ
ลัยฮิ วะสัลลิม กล่าววว่า “ผู้ที่ทำทั้งสองเป็อนุ่นในหนทางอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะ
ให้เขาได้รอดพ้นจากไฟนรก” (บันทึกโดยบุคอริฮ์ หมายเลขหะดีษ 908)

عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: سمعت النبي ﷺ يقول: «مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا». متفق عليه

2. จากอบีสะอีด อัลคุดรียฺ เราะะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ฉัั้นได้ยัีนท่่านนปี คี้อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ ะซัลลั้ม กล่าวว่่า “ผู้ใดถือศีลอดหนึ่งวันเพื่อหนทางของอัลลอฮุ อัลลอฮุจะทำให้ใบหน้าของเขาห่างไกลจากไฟนรกถึง 70 ปี” (บันทึกโดยบุคอริยฺ หมายเลขหะดีษ 2840 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1153)

ความประเสริฐของบั้งคัมม้าเพื่อใช้ในหนทางของอัลลอฮุ

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي ﷺ: «مَنْ احْتَبَسَ فَرَسًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ، وَتَصَدِيقًا بِوَعْدِهِ، فَإِنَّ شِبَعَهُ وَرِيَّهُ، وَرَوْثَهُ، وَبَوْلَهُ فِي مِيزَانِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». أخرجه البخاري

จากอบีฮุรียะฮฺ เราะะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่่า ท่่านนปี คี้อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ ะซัลลั้ม กล่าวว่่า “ผู้ที่บั้งคัมม้าเพื่อใช้ในหนทางของอัลลอฮุด้วยความศรัทธาต่ออัลลอฮุและเชื่อในคำสัญญาของพระองค์ แท้จริงอาหารและน้ำ (ที่ม้ากิน) กลัั้น อุจจาระ และปัสสาวะของมัน ในวันกิยามะฮฺจะอยู่ในตาชั่ง” (บันทึกโดยบุคอริยฺ หมายเลขหะดีษ 2853)

ลักษณะของการแบ่งทรัพย์สิน

ทรัพย์สินเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ที่เข้าร่วมสมรภูมิรบ ดังนั้นให้เอาทรัพย์สินจากหนึ่งในห้าแล้วแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง..สำหรับท่านรอสูลเพื่อใช้จ่ายในกิจการที่เป็นสาธารณะประโยชน์ของบรรดามุสลิม ส่วนที่สอง..สำหรับเครือญาติที่ใกล้ชิด ส่วนที่สาม..สำหรับเด็กกำพร้า ส่วนที่สี่..สำหรับบรรดาผู้ยากจนขัดสน และส่วนที่ห้า..สำหรับผู้เดินทาง

ส่วนทรัพย์สินส่วนที่เหลืออยู่สี่ในห้าจัดสรรให้แก่บรรดาผู้ที่มีสิทธิ์ โดยให้ทหารเดินเท้าจำนวนหนึ่งส่วน ส่วนที่เหลืออีกสามส่วนให้แก่ทหารม้า และห้ามยกยอกทรัพย์สิน และให้ผู้นำอบรมตักเตือนแก่ผู้ที่ยกยอกทรัพย์สินได้ตามความเหมาะสม ส่วนทรัพย์สินที่ได้จากมุขริกโดยที่ไม่มีการต่อสู้ เช่น ญิซยะฮฺ (ภาษีรัฐนุปลการ) คอรอจญฺ (ภาษีสรรพากร) และอื่นๆ ในทำนองเดียวกันนี้เรียกว่า “ฟัยฮ์” ให้นำไปใช้จ่ายในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่บรรดามุสลิม

อัลฟัยฮ์ (เครื่องบรรณาการ) คือ ทรัพย์สินของบรรดาผู้ปฏิเสธได้รับมาด้วยวิธีการชอบธรรมโดยไม่มีการสู้รบ

1. อัลลอฮุตรัสว่า

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ، وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ

الْفُرْقَانِ يَوْمَ النُّقَىٰ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ [أنفال/٤١]

ความว่า “และพึงรู้เถิดว่าแท้จริงสิ่งใดที่พวกเจ้าได้มาจากการทำศึกนั้น
แน่นอนหนึ่งในห้าของมันเป็นของอัลลอฮ์ เป็นของรอสูล เป็นของญาติที่
ใกล้ชิด บรรดาเด็กกำพร้า บรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเจ้า
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และสิ่งที่เราได้ประทานลงมาแก่บ่าวของเราในวันแห่งการ
จำแนกระหว่างการศรัทธาและการปฏิเสธคือวันที่สองฝ่ายเผชิญกัน
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง” (อัลอันฟาล : 41)

2. อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ

فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ [الحشر/٧]

ความว่า “และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้รอสูลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง
(พวกกุฟฟาร) เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ รอสูล ญาติสนิท บรรดาเด็กกำพร้า
บรรดาผู้ขัดสน และผู้เดินทาง เพื่อมันจะมีได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้ร่ำรวย
ของพวกเจ้าเท่านั้น และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสียพวกเจ้าจง
ยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ” (อัลฮัซร :
7)

**หุกุม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับการตอบแทนทรัพย์สินเชลยให้แก่ผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทาง
ของอัลลอฮ์เพียงบางคนเป็นกรณีพิเศษ**

อนุญาตให้ผู้นำกองทัพตอบแทนทรัพย์สินเชลยบางสิ่งบางอย่างแก่ผู้ที่ออกต่อสู้ในหนทาง
ของอัลลอฮ์เพียงบางคน หากเห็นว่ามันจะเกิดประโยชน์ขึ้นแก่บรรดามุสลิม และหากเห็นว่ามันไม่
เกิดประโยชน์อันใดก็ไม่สมควรที่ตอบแทนให้แต่ประการใด

หุกุม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับทรัพย์สินเชลย

1. ทหารในกองทัพเป็นผู้มีส่วนร่วมในทรัพย์สินที่พิชิตได้ และผู้ที่สามารถฆ่าศัตรูในขณะที่
ทำสงคราม สะละบ (ทรัพย์สินที่ติดตัวข้าศึก) จะตกเป็นของเขาทันที
สะละบ คือ ทรัพย์สินที่ติดตัวข้าศึก ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า อาวุธ พาหนะ และทรัพย์สินสมบัติ

2. จะไม่มีส่วนแบ่งในทรัพย์สินของเชลยนอกจากจะต้องมีเงื่อนไข 4 ประการ คือ บรรลุศาสนภาวะ มีสติสัมปชัญญะ เสรีภาพ และเป็นผู้ชาย หากบกพร่องเพียงหนึ่งเงื่อนไขก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับ แต่สามารถให้เป็นของประโลมใจได้

หุกุม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับการร่วมประเวณีกับเชลยศึกที่เป็นผู้หญิง

สำหรับผู้หญิงที่ตกเป็นเชลยศึกการแต่งงานที่ผ่านมาของพวกนางจะโหมะไปโดยปริยาย แต่ยังไม่อนุญาตให้ร่วมประเวณีกับพวกนางนอกจากต้องจัดแบ่งทรัพย์สินเสียก่อน หากนางตั้งครรภ์ก็รอให้คลอด หากไม่ตั้งครรภ์รอให้ประจำเดือนมาหนึ่งครั้ง

หากกองทัพมุสลิมได้รับทรัพย์สินเชลยโดยการต่อสู้อาจจากศัตรูเป็นผืนดิน ให้ผู้นำเป็นผู้เลือกระหว่างการจัดสรรให้แก่บรรดามุสลิม หรืออะกัฟ (อุทิศ) ให้แก่พวกเขา หรือกำหนดให้ผู้ที่ครอบครองผืนดินต้องจ่ายภาษีตลอดไป

เป็นที่อนุญาตให้มอบสิ่งของเป็นการตอบแทนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ เนื่องจากการที่เขาได้ทำความดีต่อบรรดามุสลิมตามแต่จะสะดวก เพื่อเป็นการตอบแทนต่อความดีงามของพวกเขา

ผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์

عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «الشَّهَدَاءُ حَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ، وَالْمَبْطُونُ، وَالغَرِقُ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». متفق عليه

1. จากอบีฮุรัยเราะฮ์ เราะฎีอัลลอฮ์ อันฮุ แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “ผู้ที่เสียชีวิตในหนทางของอัลลอฮ์มีอยู่ 5 ประเภท คือ ผู้เสียชีวิตด้วยกับโรคระบาด (กาฬโรค) ผู้เสียชีวิตเนื่องจากโรคร้ายในท้อง ผู้เสียชีวิตเนื่องจากการจมน้ำ ผู้เสียชีวิตเนื่องจากถูกสิ่งของล้มทับ และผู้ที่เสียชีวิตเนื่องจากการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์” (บันทึกโดยบุคอริฮ์ หมายเลขหะดีษ 2829 ,มุสลิม หมายเลขหะดีษ 1914)

عن جابر بن عتيك رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: «... الشَّهَادَةُ سَبْعٌ سِوَى الْقَتْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: الْمَطْعُونُ شَهِيدٌ، وَالْمَبْطُونُ شَهِيدٌ، وَالغَرِيقُ شَهِيدٌ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ شَهِيدٌ، وَصَاحِبُ ذَاتِ الْجَنْبِ شَهِيدٌ، وَصَاحِبُ الْحَرَقِ شَهِيدٌ، وَالْمَرْأَةُ تَمُوتُ بِجُمُعٍ شَهِيدَةٌ». أخرجه أبو داود والنسائي

2. จากญาบิร บิน อะติ๊ก เราะฎีอัลลอฮ์ อันฮุ แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า “...การเสียชีวิตในหนทางของอัล

ลอบนอกเหนือจากการเสียชีวิตในสมรภูมิมืออยู่ 7 จำพวก ผู้เสียชีวิตด้วยโรคระบาด (กาฬโรค) นับว่าเป็นชะฮีด ผู้เสียชีวิตเนื่องจากโรคภายในท้องนับว่าเป็นชะฮีด ผู้เสียชีวิตเนื่องจากการจมน้ำนับว่าเป็นชะฮีด ผู้เสียชีวิตเนื่องจากถูกสิ่งของล้มทับนับว่าเป็นชะฮีด ผู้ที่เสียชีวิตโดยการคลอदनบุตร ผู้ตายเนื่องจากถูกไฟไหม้นับว่าเป็นชะฮีด และผู้หญิงที่เสียชีวิตหลังจากการคลอदनบุตรนับว่าเป็นชะฮีด” (บันทึกโดย อบูดาวูด หมายเลขหะดีษ 3111 , อันนะสาอีย หมายเลขหะดีษ 1846)

عن سعيد بن زيد رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ». أخرجه أبو داود والترمذي

3. จากชะฮีด บิน ซัยด์ เราะะฎียัลลอฮุ อันฮุ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูลุลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวว่า “ผู้ที่ถูกฆ่าขณะที่เขาปกป้องทรัพย์สินสมบัติของเขานับว่าเป็นชะฮีด ผู้ที่ถูกฆ่าขณะที่เขาปกป้องศาสนาของเขานับว่าเป็นชะฮีด ผู้ที่ถูกฆ่าเพื่อปกป้องชีวิตของเขานับว่าเป็นชะฮีด ผู้ที่ถูกฆ่าเพื่อปกป้องสมาชิกในครอบครัวของเขานับว่าเป็นชะฮีด” (บันทึกโดย อบูดาวูด หมายเลขหะดีษ 4772 , อัตติรมิซีย หมายเลขหะดีษ 1421)

หุกุม (ข้อบัญญัติ) เกี่ยวกับการเอาวัยวะบางส่วนไปให้คนอื่น

1. เมื่อนักรบหรือบุคคลอื่นที่ยังมีชีวิตจำเป็นต้องนำเอาอวัยวะบางส่วนมาจากเพื่อนมนุษย์อีกคนที่ยังมีชีวิต หากการนำอวัยวะมานั้นทำให้เกิดอันตรายอย่างใหญ่หลวง หรือทำให้เกิดทุพพลภาพ เช่น การตัดมือ เท้า ไต สิ่งเหล่านี้เป็นที่ต้องห้าม (ฮะรออม) เพราะเป็นการทำลายชีวิตที่มั่นใจว่าจะมีชีวิตอยู่รอด ด้วยการแลกเปลี่ยนกับการคาดคะเนที่ไม่แน่ใจว่าจะมีชีวิตอยู่รอดหรือไม่

หากการเอาอวัยวะบางส่วนแล้วเป็นสาเหตุไปสู่การสูญเสียชีวิต เช่น การเอาหัวใจหรือปอด การกระทำลักษณะนี้เท่ากับเป็นการฆ่าชีวิต ยิ่งเป็นสิ่งที่ต้องห้าม (ฮะรออม) มากยิ่งขึ้นไปอีก

2. สำหรับการเอาอวัยวะบางส่วนของผู้เสียชีวิตไปให้แก่ผู้ที่ยังมีชีวิต หากการกระทำเป็นสิ่งจำเป็นและจะยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นสามารถมีชีวิตอยู่ต่อได้ เช่น การเปลี่ยนหัวใจ ปอด หรือไต การกระทำในลักษณะนี้ในกรณีที่มีความจำเป็นถือว่าเป็นสิ่งที่อนุญาตให้กระทำได้โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ตายได้อนุญาตเอาไว้ก่อนที่จะเสียชีวิต และมีความพอใจที่จะเปลี่ยนให้แก่ผู้อื่น และกำหนดขอบเขตของการรักษาโดยให้แพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นผู้ดูแล